

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: Gž-115/07
Sarajevo, 29.08.2008. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u drugostepenom vijeću sastavljenom od sudija: Vesne Trifunović, kao predsjednice vijeća, Šide Jašarspahić i Zvezdane Antonović, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice , koju zastupaju punomoćnice i advokatice iz Sarajeva, Jadranska 9/1, protiv tužene Bosne i Hercegovine, Izborne komisije Bosne i Hercegovine, koju zastupa Pravobranilaštvo BiH, pomoćnik pravobranioca Sead Zukanović, radi poništenja konkursa za izbor i imenovanje članova Izborne komisije BiH i Odluke o imenovanju članova Izborne komisije BiH, vrijednost spora 1.050,00 KM, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Suda BiH broj: P-175/06 od 20.11.2007. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 29.08.2008. godine, donio je ovo:

RJEŠENJE

Žalba se odbija i odluka prvostepenog suda potvrđuje.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom odbačena je kao nedozvoljena tužba za poništenje konkursa za izbor i imenovanje članova Izborne komisije Bosne i Hercegovine objavljenog dana 10.06.2005.godine, poništenje Odluke o imenovanju članova Izborne komisije iz reda bošnjačkog i srpskog naroda broj: 01-50-3-551/05 od 29.06.2005.godine i Odluke o imenovanju članova Izborne komisije Bosne i Hercegovine iz reda bošnjačkog i srpskog naroda broj: 01-50-5-15-81/06 od 20.06.2006.godine, te nalaganje tuženoj da provede ponovan postupak izbora članova Izborne komisije Bosne i Hercegovine iz reda bošnjačkog i srpskog narodu u skladu sa zakonom.

Tužiteljica je obavezana da na ime troškova postupka isplati tuženoj iznos od 720,00 KM u roku od 15 dana.

SARAJEVO	
02.09.08	
P	204107

Ovu presudu pobija tužiteljica blagovremeno izjavljenom žalbom zbog: povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi ističe da je odluka o odbacivanju tužbe mogla biti donesena u fazi prethodnog ispitivanja tužbe, a ne nakon održane glavne rasprave. Presudom su povrijeđeni član II/3. e Ustava BiH i član 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama, kojim je propisano pravo na pravično suđenje i pristup sudu. Za ovakvu tvrdnju navodi primjere iz odluka Ustavnog suda broj U-3/99 od 17.03.2000.godine, U-7/99 od 05.11.1999.godine, U-10/00 od 05.05.2000.godine i 107/03 od 19.11.2004.godine koji su u skladu sa praksom Evropskog suda za ljudska prava. Nepravilan je stav suda da je tužba nedozvoljena jer Izborni zakon Bosne i Hercegovine nije predvidio pravni lijek protiv akata o izboru ili prestanku funkcije člana Izborne komisije Bosne i Hercegovine. Ako je tužba nedozvoljena, sud se nije mogao upuštati u meritum spora i ocjenjivati provedeni postupak. Takođe je nepravilan i stav suda da se u ovom slučaju ne primjenjuje Zakon o radu u institucijama Bosne i Hercegovine, jer su članovi Izborne komisije uposlenici državne institucije.

Predložila je da drugostepeni sud ukine osporenu presudu i predmet vrati na ponovno suđenje ili preinači tako da usvoji tužbeni zahtjev.

U odgovoru na žalbu tužena je navela da je osporena presuda donesena na osnovu pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primjene materijalnog prava bez učinjenih povreda parničnog postupka.

Shodno odredbi člana 188 Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH broj 36/04 i 84/07) drugostepeno vijeće je ispitalo prvostepenu presudu u onom dijelu koji se pobija žalbom, u granicama razloga žalbe, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede postupka koji se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje, pa je utvrdilo sljedeće:

Žalba nije osnovana.

Prema navodima tužbe i utvrđenju relevantnih činjenica u toku postupka, tužiteljica se prijavila na javni oglas za izbor i imenovanje članova Izborne komisije Bosne i Hercegovine, koji je objavljen 10.06.2005.godine.

Odlukom Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine broj: 01-50-1-15-81/06 od 20.juna 2006.godine, nakon provedene procedure, za članove Izborne komisije Bosne i Hercegovine iz reda bošnjačkog i srpskog naroda imenovani sud

Pošto je tužiteljica opredijelila tužbeni zahtjev na poništenje konkursa za izbor i imenovanje članova Izborne komisije iz reda bošnjačkog i srpskog

naroda objavljenog 10.06.2005.godine, te odluka Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine broj: 01-50-3-551/05 od 29.06.2005.godine i broj: 01-50-1-15-81/06 od 20.06.2006.godine o imenovanju članova Izborne komisije, te nalaganje tuženoj da provede ponovni postupak izbora, prvostepeni sud je pravilno zaključio da se u konkretnom slučaju ne može tražiti pravna zaštita prava iz radnog odnosa, niti zaštita prava na zasnivanje radnog odnosa, jer se protiv navedenih akata ne može voditi parnični postupak.

Pravilan je stav prvostepenog suda da su pravila izbora članova Izborne komisije Bosne i Hercegovine određena Izbornim zakonom BiH, a postupak provođenja javne konkurencije (oglašavanja) i imenovanja članova Izborne komisije BiH regulisan Poslovníkom o proceduri provođenja javne konkurencije i imenovanja članova Izborne komisije te da navedenim propisima nije predviđen pravni lijek protiv odluka o izboru, stupanju na funkciju ili prestanku funkcije člana Izborne komisije Bosne i Hercegovine.

Na osnovu navedenih pravilno utvrđenih relevantnih činjenica prvostepeni sud je pravilno utvrdio i dovoljno obrazložio da se protiv akata Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH, koje se odnose na izbor i imenovanje, ne može voditi radni spor, pa je odbacio tužbu kao nedopuštenu.

Stavovi iz Odluka Ustavnog suda BiH broj U-3/99 od 17.03.2000.godine, broj U-7/99 od 05.11.1999.godine, broj U-10/00 od 05.05.2000.godine i broj U-107/03 od 19.11.2004.godine, na koje se poziva tužiteljica u žalbi, ne mogu se primijeniti na slučaj u ovom predmetu.

Naime, odlukama broj U-3/99 i U-7/99, Ustavni sud je utvrdio povredu prava na pristup sudu iz člana 6, stav 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima i slobodama u predmetima gdje se tužbeni zahtjev odnosio na povredu prava vlasništva i stambenog prava, a ne prava iz radnog odnosa.

U predmetima broj U-10/00 i U-107/03, Ustavni sud je odlučivao o tome da li su povrijeđena prava kandidata koji se javio na konkurs za izbor direktora škola i o prestanku radnog odnosa sekretara škole.

U ova dva posljednja primjera odluke, koje su predmet tužbenog zahtjeva, donijeli su Upravni odbor škole i direktor škole, a ne Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH, kao što je slučaj u pokrenutom tužiteljicinom parničnom postupku.

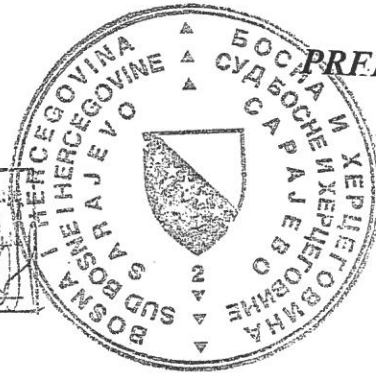
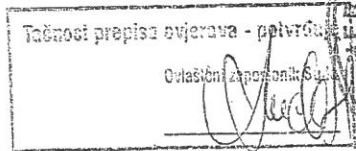
Iz izreke osporene presude nesumljivo proizlazi da je prvostepeni sud odbacio tužbu kao nedopuštenu, a obrazloženje za ovakvu odluku sadrži jasne i potpune činjenične i pravne razloge koje u cijelosti prihvata i drugostepeni sud.

Tačno je da je prvostepeni sud u obrazloženju naveo da je postupak izbora proveden u skladu sa propisanom procedurom i da je tužiteljica pozvana na intervju, ali je jasno da je ovaj spor završen procesnom odlukom o odbacivanju tužbe, a ne presudom o meritumu tužbenog zahtjeva.

Napominje se da je prvostepeni sud trebao odbaciti tužbu rješenjem, a ne presudom. Međutim, donesena odluka ne može biti nezakonita samo zbog ovog propusta, jer je i po shvatanju drugostepenog suda tužba u ovom sporu nedopuštena. Zato je o žalbi tužiteljice odlučeno rješenjem.

Pošto tužiteljici nije osigurana zaštita njenih prava u parničnom postupku, imala je mogućnost da podnese zahtjev za zaštitu prava zagarantovanih Ustavom Bosne i Hercegovine.

Na osnovu iznesenog, drugostepeni sud je primjenom člana 202, stav 1, tačka 2 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio odluku prvostepenog suda.

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**
Vesna Trifunović